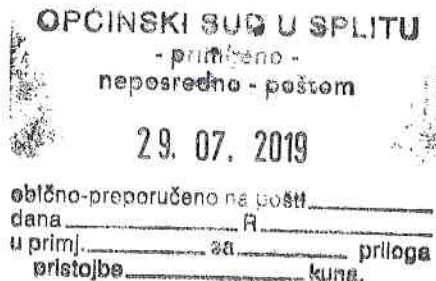

Republika Hrvatska
Županijski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 33

02-09-2019

02-5907/16

Poslovni broj: GŽ Ovr-222/2019-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Vukovaru, po sutkinji Vesni Vrkić Perak, kao sucu pojedincu, u ovršnom predmetu ovrhovoditelja LHB Aktiengesellschaft, Grosse Gallusstrase 16, 60311 Frankfurt am Main, Njemačka (raniji naziv ovrhovoditelja: LHB Internationale Handelsbank AG), zastupanog po punomoćniku Matiji Pečatniku, odvjetniku u Zagrebu, Savska cesta 41/III, protiv ovršenika D.C.G. RAJSKI VRTOVI d.o.o. Split, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Miri Hajdić, a ova po punomoćniku Goranu Katuri, odvjetniku u Splitu, radi ovrhe, a odlučujući o žalbi ovrhovoditelja, protiv rješenja Općinskog suda u Splitu broj: Ovr-5907/2016 od 29. ožujka 2019. godine, 22. srpnja 2019. godine,

riješio je

- I. Žalba ovrhovoditelja prihvaća se kao djelomično osnovana, te se rješenje Općinskog suda u Splitu broj: Ovr-5907/2016 od 29. ožujka 2019. godine preinačuje na način da se ovrhovoditelju pored dosuđenog troška ovršnog postupka u iznosu od 198.742,20 kuna dosuđuje daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu od 191.750,00 kuna, dok se s preostalim zahtjevom za isplatom parničnog troška ovrhovoditelj odbija.
- II. odbija se zahtjev ovrhovoditelja za naknadom troška žalbe.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem ovrhovoditelju je dosuđen daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu od 198.742,20 kuna dok je za više zatražen trošak u iznosu od 1.640.363,10 kuna zahtjev ovrhovoditelja za naknadom troška odbijen kao neosnovan.

Protiv navedenog rješenja ovrhovoditelj je po punomoćniku pravodobno izjavio žalbu zbog žalbenih razloga bitne povrede odredaba parničnog i ovršnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava iz članka 353. stavak 1. točka . Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91., 91/92., 88/01., 112/99., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13. i 89/14. – u nastavku teksta: ZPP), koji Zakon se ovdje primjenjuje sukladno odredbi članka 19. stavak 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“, broj: 57/96., 29/99., 42/00., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05., 121/05. i 67/08.. – u nastavku teksta: OZ).

Predlaže da drugostupanjski sud usvoji žalbu kao osnovanu te preinači pobijano rješenje na način da ovrhovoditelju sukladno žalbenim navodima dosudi daljnji zatraženi trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.637.238,10 kuna kao i trošak žalbe u iznosu od 22.850,00 kuna.

Odgovor na žalbu nije izjavljen.

Žalba ovrhovoditelja je djelomično osnovana.

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud utvrđuje, a i iz predmetnog spisa proizlazi da je u ovom ovršnom postupku rješenjem o ovrsi od 9. rujna 2011. godine Općinskog suda u Splitu broj Ovr-4652/2011 ovrhovoditelju dosuđen trošak ovršnog postupka u iznosu od 128.834,20 kuna, te da ovrhovoditelj podneskom od 25. srpnja 2017. godine traži daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu od 1.839.105,30 kuna.

Prvostupanjski sud kao potreban trošak za vođenje ovog postupka priznao je ovrhovoditelju ukupan trošak u iznosu od 198.742,20 kuna i to za: sastav jednog podneska od 13. listopada 2016.-10 bodova; zastupanja na ročištu 06.lipnja 2013. i 10. listopada 2014. – za svako po 25.000,00 kuna, a prema Tbr. 9. točka 5. odvjetničke tarife; zastupanja na ročištu od 16. srpnja 2015.-100.000,00 kuna, što zbrojeno iznosi 150.100,00 kuna te uvećano za PDV iznosi 187.625,00 kuna. Priznat je i trošak vještačenja - 10.000,00 kuna, te trošak uvođenja u posjed - 1.117,20 kuna.

Preko navedenog iznosa trošak postupka koji je ovrhovoditelj potraživao prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan.

Ovrhovoditelj smatra da je odluka prvostupanjskog suda protivna odredbama članka 89. stavak 1. i 89 a stavak 1. ZPP-a u vezi s odredbom članka 14. stavak 4. OZ-a te odredbom članka 107. stavak 5. OZ-a, odnosno da kod odmjeravanja troška prvostupanjski sud nije vodio računa o troškovima koji ovrhovoditelju sukladno zakonskim odredbama pripada, kao ni o iznosima koji se određuje za svaki pojedini trošak. Smatra da sud nije pravilno primijenio ni tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 142/12., 103/14., 118/14., 107/15., - nastavno Tarifa).

Prvostupanjski sud u osnovi dosudio je ovrhovoditelju troškove ovršnog postupka polazeći od utvrđene vrijednosti predmeta spora u ovom ovršnom postupku što iznosi 37.969.139,17 kuna. Međutim, prvostupanjski sud neosnovano nije dosudio ovrhovoditelju zastupanom po punomoćniku sve troškove ovršnog postupka koje mu sukladno zakonu pripadaju kao niti iznose određene Tarifom.

Neosnovano je prvostupanjski sud priznao ovrhovoditelju trošak za sastav podneska od 13. listopada 2016. godine 10 bodova jer mu za navedeni podnesak sukladno Tbr. 11. točka 8. Tarife za sastav navedenog podneska pripada trošak od 250 bodova, a što prema vrijednosti boda od 10 kuna iznosi 2.500,00 kuna. Prema stavu ovoga suda pravilno je prvostupanjski sud odbio zahtjev ovrhovoditelja za trošak ostalih zatraženih podnesaka koje je ovrhovoditelj tijekom postupka dostavljao u spis, jer isti nisu bili nužni za vođenje ovog ovršnog postupka, a iz razloga kako je to pravilno u pobijanom rješenju obrazložio prvostupanjski sud.

Neosnovano prvostupanjski sud nije priznao ovrhovoditelju trošak za zastupanje na ročištima od 15. prosinca 2012. godine i 5. rujna 2013. godine. Naime, iako predmetna ročišta nisu održana, odnosno odgođena su prije početka raspravljanja s obzirom da je na istima nazočio odvjetnik-punomoćnik ovrhovoditelja, sukladno Tbr. 12. točka 2. u vezi s Tbr. 9. točka 5. Tarife ovrhovoditelju pripada naknada od 50 bodova odnosno 500,00 kuna za svako.

Za ročišta održana 6. lipnja 2013. godine i 10. listopada 2014. godine pravilnom primjenom Tarife Tbr. 12. točka 1. u vezi s Tbr. 9. točka 2. ovrhovoditelju pripada naknada u iznosu od po 50.000,00 kuna za svako, a ne po 25.000,00 kuna kako je to odredio prvostupanjski sud.

Za ročište održano 10. ožujka 2017. godine primjenom Tbr. 12. točka 1. u vezi s Tbr. 9. točka 1. Tarife ovrhovoditelju pripada naknada u iznosu od 100.000,00 kuna.

Dakle, pravilnom primjenom materijalnog prava odredbe članka 14. stavak 4. OZ-a valjalo je ovrhovoditelju pored dosuđenog troška odlukom prvostupanjskog suda dosuditi i daljnji trošak ovršnog postupka u iznosu od 153.400,00 kuna, što uz PDV od 25 % iznosi ukupno 191.750,00 kuna.

Neosnovani su navodi ovrhovoditelja iznijeti u žalbi da ovrhovoditelju nije priznat trošak za zastupanje na ročištu od 16. srpnja 2015. godine, jer iz pobijanog rješenja razvidno je da je sud u cijelosti priznao ovrhovoditelju trošak zastupanja na ovom ročištu.

Nadalje, pravilno je prvostupanjski sud odbio zahtjev ovrhovoditelja za, prema njegovim tvrdnjama, plaćene troškove utvrđenja tražbine u stečajnom postupku u iznosu od 780.232,50 kuna jer, kako pravilno navodi prvostupanjski sud, ne radi se o troškovima propisanim Tarifom niti Zakonom o sudskim pristojbama. Protivno tvrdnjama ovrhovoditelja iznesenim u žalbi dosuda ovih troškova ne bi bila sukladna ni članku 100a stavak 3. OZ-a.

Ovrhovoditelju nije priznat trošak za sastav žalbe, jer je sa žalbom uspio tek u manjem neznatnom dijelu (članak 154. stavak 3. ZPP-a).

Temeljem izloženog, sukladno odredbi članka 380. točka 3. ZPP-a, odlučeno je kao u izreci.

Vukovar, 22. srpnja 2019.

SUDAC

Vesna Vrkić Perak, v.r.

Za točnost otpredstavka-ovlašteni službenik

Jelka Gavrić

